Όκτώηχος - Ήχος α'.

Τῆ Κυριακῆ Πρωΐ

Μηναίον - ΤΗι Κ΄ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Άγίου Μεγαλομάοτυρος Άρτεμίου

Συμπλήρωμα Μηναίου

Τοῦ ὁσίου και θεοφόςου Πατςὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Άντίφωνον Α΄. Ήχος β΄.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτεο, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Β΄. Ήχος β΄.

Στίχ. α'. Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον αἰνέσω Κύριον ἐν τῆ ζωῆ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος οὖ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υίὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ό Μονογενής Υίὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς άγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εἶς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίω Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Γ'. 5 Ηχος α' .

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἢν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῆ.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῆ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῆ βασιλεία σου, δόξα τῆ οἰκονομία σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. β'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

Τοῦ λίθου σφοαγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στοατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχοαντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τοιήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῆ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῆ βασιλεία σου, δόξα τῆ οἰκονομία σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ή, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν, ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ψαλμὸς 102. Ψαλμὸς 145.

Οί Μακαφισμοί. Ἡχος α΄. Ἀναστάσιμα.

Τῆς Ὁκτωήχου - - -

Έν τῆ Βασιλεία σου μνήσθητι ήμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Διὰ βοώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθοὸς τὸν Ἀδάμ, διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ. Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Ποοσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν ἀνάστασιν, σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ ληστῆ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμποᾶς. Μνήσθητί μου Κύοιε, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Μακάριοι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Ἐσταυρώθης ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείω κατετέθης ἑκών, ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ. Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Μακάριοι οί πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἱκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμούς σου

δὸς ἡμῖν Ἁγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Κανών τοῦ Άγίου.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ωδη γ. Ήχος β. Έξηνθησεν ή ἔρημος.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μαρτύρων καλλωπίζεσθαι, τοῖς στεφάνοις Ἐνδοξε, ἐπιποθὼν ὑπήνεγκας, τῶν μαστίγων καὶ τῶν στρεβλώσεων, τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας θεία χάριτι.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον σου, τῆς καρδίας Πάνσοφε, ἡ σφοδροτάτη πρόσρηξις, τῶν βασάνων καὶ γὰρ ἐστήρικτο, νοητὴν ἐπὶ πέτραν τὴν ἀσάλευτον.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υίοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἰκοίω ἀναοτώμενος, καὶ νιφάσι πάντοθεν, τῶν σπαοαγμῶν κυκλούμενος, σοῦ τὸ ὄμμα ποὸς τὸν δυνάμενον, ἐνητένιζες σώζειν Ἀξιάγαστε.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Σεσάφκωται βουλήματι, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα, σοῦ παναχράντων Κύριος, διασώζων τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ Μαρτύρων τοὺς δήμους ἐπεσπάσατο.

Κανών Β' τοῦ Όσίου.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ύμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τῶν ἀρετῶν τὸ κειμήλιον, θαυμάτων τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἀνευφημήσωμεν, τὸν θεοφόρον Γεράσιμον, τὸ τῆς Κεφαλληνίας, στεζόον έδραίωμα.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ύμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ώς κιβωτὸν ἁγιάσματος, σορὸν τὴν τοῦ λειψάνου σου ἔχοντες, πάτεο Γεράσιμε, ἀεὶ ἐκ ταύτης καρπούμεθα, άγιασμὸν καὶ χάριν, Χριστὸν δοξάζοντες.

Δόξα.

Γενοῦ προπύργιον ἄσειστον, τῆ νήσω Κεφαλλήνων Γεράσιμε, τῆ κληρουχία σου, ην ἐκ Θεοῦ πάτες ἔλαβες, καὶ τῆ Μονῆ σου δίδου τὴν εὐλογίαν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ὁ ἄδυτος εΗλιος, ὁ τῆς δικαιοσύνης ἀνέτειλε, φανείς ώς ἄνθρωπος, καὶ τοὺς ἀνθρώπους κατηύγασε, φωτὶ θεογνωσίας, Παρθένε ἄχραντε.

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

"Υμνοι μετὰ τὴν Μικοὰν Εἴσοδον Τῆς Οκτωήχου - - - Απολυτίκιον Άναστάσιμον. 'Ηχος α'. Αὐτόμελον.

Τοῦ λίθου σφοαγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῆ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῆ βασιλεία σου, δόξα τῆ οἰκονομία σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τοῦ Ἁγίου. Ἡ**χος δ΄.** Ταχὺ προκατάλαβε.

Ό Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῆ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Όσίου.

Συμπλήρωμα Μηναίου - - - \mathbf{H} χος α'.

Τῶν Ὀρθοδόξων προστάτην, καὶ ἐν σώματι ἄγγελον, καὶ θαυματουργὸν θεοφόρον, νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοί, θεῖον Γεράσιμον ὅτι ἀξίως παρὰ Θεοῦ ἀπείληφεν, ἰαμάτων τὴν ἀέναον χάριν ῥώννυσι τοὺς νοσοῦντας, δαιμονῶντας ἰᾶται διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αυτόν, βρύει ἰάματα.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Ήχος β'.

Ποοστασία τῶν Χοιστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, ποὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης, ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ

Ποοκείμενον. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς 32.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Στίχ. Άγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίφ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

2Koo 9:6-11

Άδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Έκαστος καθὼς προαιρεῖται τῆ καρδία, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾳ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν

ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται: Έσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Αλληλούϊα. ή Τχος α΄. Ψαλμός 17.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ο Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΚΥΡΙΑΚΗι ζ΄ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Λου η' 27 - 39

Τῷ καιοῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῆ μεγάλη εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσης. παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο άλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαὸξήσσων

τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος είς τὰς ἐρήμους. ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ίησοῦς λέγων Τί σοί ἐστιν ὄνομα; ὁ δὲ εἶπε Λεγεών ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξη αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἡν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένη έν τῷ ὄφει καὶ παφεκάλουν αὐτὸν ἵνα έπιτρέψη αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τούς χοίρους, καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὖοον καθήμενον τὸν ἄνθοωπον, ἀφ' οὖ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφουοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οί ιδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. καὶ ἠοώτησαν αὐτὸν ἄπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβω μεγάλω συνείχοντο αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνήρ, ἀφ' οὖ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ό Ἰησοῦς λέγων Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Ύμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Άξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ

ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλούϊα.

"Υμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν. Ἡχος β'.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὓρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, Χριστὸς ὁ άληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Αποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ίωακεὶμ καὶ Άννης, καὶ τοῦ Άγίου Μεγαλομάρτυρος Αρτεμίου, τοῦ ὁσίου και θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ, οὖ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Άγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθοωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.